

de glemme, at de havde andre Formaal ved første Behandling.

Saa kan det ærede Medlem ikke anerkende Indholdet af vor Betænkning og anker over det Udtryk, vi have brugt: „ved gunstig Lejlighed“, man ønsker, at Toldbeskyttelsen yderligere skal nedbringes ved gunstig Lejlighed. Jeg skal ikke hænge mig i Ordene, men jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem vil have, at der skulde benyttes en ugunstig Lejlighed; „gunstig Lejlighed“ synes jeg er et meget godt Udtryk. Men saa synes det ærede Medlem, at Lejligheden var særdeles gunstig nu. Det kan være, men ikke ud fra det ærede Medlems Forudsætning, thi han siger udtrykkelig, at det, de ville, naar de ville bort fra Toldbeskyttelsen, ikke er at faa Afgiften sat op til Toldens Højde til Fordel for Statskassen, men at faa Tolden sat ned til Afgiftens Højde eller at komme bort fra begge Dele. Staten skulde altsaa give Afkald paa $5\frac{1}{2}$ a 6 Mill. Kr., som den har i Øjeblikket. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem kan synes, at det under de nuværende finansielle Forhold skulde være et særdeles gunstigt Øjeblik for Staten til at give Afkald paa $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Den Mængde smaa Elskværdigheder, Perfidier o. s. v., o. s. v., som det ærede Medlem kom med i sin Indledning, skal jeg ganske forbigaa. Dog naar han henvender sig til det ærede Medlem fra Nakskov (L. Reventlow), som jeg i øvrigt antager vil være i Stand til at svare for sig selv, vil jeg sige, at det med Harmonikaen, som skulde stemmes ind til forskellige Melodier i de forskellige Egne af Landet, skulde det ærede Medlem tale lidt sagte om, hvis han huskede det socialdemokratiske Medlem, der talte her under Sukkerforhandlingen i 1908, det daværende ærede Medlem fra Nykøbing paa Falster (Valdemar Olsen). Da lød de samme Toner fra dette ærede Medlem, som nu lyde fra Roedyrkernes Repræsentanter.

Saa siger det ærede Medlem, at nu er det ved det foreliggende Materiale bevist — han brugte udtrykkelig Ordet: bevist —, at De danske Sukkerfabrikker have en saadan Monopolstilling, at de ikke behøve at rette sig efter Verdenspriserne.

Maa jeg ikke, forinden jeg gaar ind paa dette, berøre enkelte Ting i Flertallets Betænkning, som det ærede Medlem omtalte, for at vise, hvor lidt det ærede Medlem har forstaaet af hele Situationen. Han talte om den Tavle, der findes i Betænkningen, Tillæg B. Sp. 2595, og rail-

lerede over, at det var et simpelt Gennemsnit, der var benyttet. Ja, hvis det ærede Medlem havde kendt den statistiske Ordbrug, vilde han straks have været klar over, hvad man forstaaer ved simpelt Gennemsnit. Det har det ærede Medlem ikke forstaaet, og jeg skal ikke forsøge paa at forklare ham det. Det er det samme, som kaldes aritmetisk Gennemsnit, og det er det i dette Tilfælde fuldstændigt forsvareligt at anvende, det er et Gennemsnit af samtlige Noteringer. Saa siger det ærede Medlem, at man ikke dermed faar at vide, hvad der er solgt til ved de enkelte Noteringer, og derfor faar man ikke det reelle Gennemsnit. Det behøver det ærede Medlem ikke at gøre opmærksom paa, det har jeg selv oplyst i Betænkningen, og jeg er fuldstændig klar over, hvordan Forholdene ere. Der sælges mere til lavere Priser, men et Gennemsnit, der er taget paa samme Maade Aar for Aar, vil komme til at ramme det reelle Gennemsnit saaledes, at dette med Beregningsmaaden ikke spiller den mindste Rolle. Hvis det ærede Medlem havde været en gammel praktisk Statistiker, havde han været fuldstændig klar over dette. Naa, det ærede Medlem opholdt sig ikke stærkt ved det, og det skal jeg heller ikke gøre.

Det ærede Medlem omtalte dernæst en Tanke, jeg har fremsat om, hvad der vilde ske, hvis Sukkerpriserne vilkaarligt sattes 1 Øre op — det findes i Tillæg B. Sp. 2599 —, og sagde, at denne Øre er en Bagatel — det maa være Meningens med det, han sagde —, thi Overprisen var 9 Øre. Ja, men det ærede Medlem maa have glemt, at den Overpris, han nævnedes, var Forskellen mellem det danske Sukker fortoldet og det tyske Sukker ufortoldet. Saa først naar det ærede Medlem retter det, kunne vi tales ved igen. Det ærede Medlem vender senere tilbage til det og siger, at det staar ikke i Samklang med, at jeg sagde, at i 80erne vare Priserne 4—5 Øre under Verdensprisen. Det ærede Medlem har glemt de Oplysninger, der ere givne derom, de Tavler, der vise, at det er fuldstændig rigtigt. Det ærede Medlem glemmer, at det var paa Grund af Udlandets, særlig Tysklands Eksportpræmier, at man holdt en kunstig Pris her i Landet for at skaffe sig Afløb for sin Sukkerproduktion. Det er et gammelkendt Fænomen, som det ærede Medlem aabenbart er lige saa ukendt med i Dag, som da vi havde Sagen til første Behandling. I Betænkningen Sp. 2617 var der noget, som det ærede Medlem kaldte en Søslinge, det